

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט גד מינא

התובע: **איתן קונטנטה**
באמצעות עו"ד שי אליאס

נגד

הנתבעים:

1. חברת כאן 11 בע"מ
  2. רועי ינובסקי
  3. דניאל אלעזר
- באמצעות עו"ד טל ליבליך ועו"ד רעות פרינדרייך

פסק דין

מבוא

לפניי תביעה כספית על סך של 250,000 ₪ שעיקרה בטענה לפרסום לשון הרע על התובע.

רקע עובדתי והפרסום נשוא התביעה

1. התובע, מר איתן קונטנטה (להלן: "התובע"), היה נשוי לגבי' נורית חן (להלן: "נורית"), ולשניים ילד משותף. השניים נישאו בשנת 2016 ושלושה חודשים לאחר מכן כבר נפרדו ובהמשך אף התגרשו. מאז הפרידה ועד היום התובע ונורית מסוכסכים ומנהלים הליכים משפטיים הן בבית הדין הרבני והן בבית המשפט לענייני משפחה.

2. בחודש אוקטובר 2020 הגישה מדינת ישראל כתב אישום נגד התובע בו הואשם התובע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ולפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 – ת"פ 52116-10-20 (להלן: "כתב האישום").

כתב האישום, שהתובע לא הזכיר אותו בכתב התביעה, מתאר אירוע מיום 14.4.20 שבו נפגשו התובע ונורית בבאר יעקב בכדי שנורית תמסור לתובע בגדים ותרופות עבור בנם. המפגש התפתח לכדי אלימות מצד התובע כלפי נורית ובין היתר, נטען שהתובע "בעט בחוזקה בשוק רגלה הימנית של המתלוננת והיא נפלה לאחור על הרצפה. בעודה על הרצפה ניסה הנאשם שוב לקחת את הטלפון מידי המתלוננת, הכה אותה במכת אגרוף לראשה וחבט בה שוב ברגלה הימנית תוך שהוא מאיים עליה באומרו: "אני ארצח אותך,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

- אני אגמור אותך בסוף". עוד נטען בכתב האישום שכתוצאה מהאירוע נורית פונתה לבית חולים ונזקקה לטיפול רפואי.
3. ההליך הפלילי כנגד התובע הסתיים ביום 7.2.23 בהסדר טיעון – קרי לאחר הפרסום נשוא הליך זה ולאחר הגשת התביעה. לאופן בו הסתיים ההליך הפלילי אחזור בהמשך.
4. ביום 23.12.20 – כחודשיים לאחר שהוגש כתב האישום כנגד התובע – שודרה כתבת תחקיר במסגרת חדשות הערב של הנתבעת 1 תחת הכותרת: "הנשים המוכות, החוקרת והטיוח. תחקיר: כך נסגרו תלונות על אלימות במשפחה במשטרת ראשל"צ" (להלן: "הפרסום"). הנתבע 3 הוא הכתב שהכין את התחקיר והנתבע 2 הוא העורך. עניינו של הפרסום בהתנהלות של שוטרת בשם גב' חגית אמיגה (להלן: "אמיגה") שהייתה ראש צוות אלימות במשפחה במשטרת ראשון לציון. על פי הפרסום, השוטרת אמיגה הביאה, ללא הצדקה, לסגירת תיקי חקירה כנגד גברים אלימים. במסגרת הפרסום מובא, בין היתר, סיפורה של נורית וסיפור של אישה נוספת שביקשה להישאר בעילום שם ומכונה בפרסום ח'.
5. התובע אינו עומד במרכז הפרסום אך אין ספק שהצופה בפרסום מתרשם שהתובע הוא מי שנהג באלימות כלפי נורית ובעל "פתיל קצר".
6. להלן אתאר בתמצית את הפרסום שנפרס על פני כמעט 12 דקות:
- הפרסום נפתח בראיון בפנים גלויות של נורית שבו היא מתארת שבמשטרת ראשון לציון אמרו לה שלא יכול להיות שהיא קורבן – "את לא נראית אחת שאפשר להרביץ לה". עוד אומרת נורית: "הוא (כשהכוונה לתובע – ג"מ) ידע שיש מישהי ששומרת עליו (הכוונה לאמיגה – ג"מ)".
- לאחר מכן, שומעים צעקות בין בני זוג ועוברים לראיון עם אישה אחרת המכונה "ח'" שמתארת שבכל פעם שהגיעה להגיש תלונה במשטרת ראשון לציון, לא הסכימו לקבל את תלונותיה.
- הכתב מציין שנורית וחי' אינן מכירות זו את זו וכי בסיפור של שתיהן מעורבת שוטרת אחת בשם אמיגה שהותירה אותן עם חור גדול בלב.
- לאחר מכן, מסופר סיפורה של נורית כשהוא מלווה בתמונות בפנים גלויות של נורית והתובע מתקופת הזוגיות שלהם. נאמר שהזוגיות החלה להידרדר ולגלוש לפסים אלימים. נורית מתארת שהתובע היה "מחטיף", "זורק", "שובר", ואמר "אני ארצ אותך, אני אגמור אותך", "הסוף שלך".
- הכתב מתאר שהאהבה ביניהם התחלפה בסכסוך גירושין ובתלונות הדדיות במשטרה וכי היו לא מעט כאלה, בעיקר מצידה של נורית. בשלב הזה, נורית מתארת אירוע אלימות מצד התובע שבו ביקשה לצאת לאירוע אליו הוזמנה והתובע אמר לה שהיא לא הולכת לאירוע,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

החל ריב, התובע דחף אותה, נורית נפלה, התובע נתן לה סטירה, תפס אותה וניער אותה, נורית ניסתה לברוח ממנו ונתרו לה סימנים כחולים ברגליים ובידיים. הכתב אומר שלתדהמת נורית כל התלונות שהגישה כנגד בעלה נסגרו בזו אחר זו. נאמר שנורית מגלה תכתובות בין התובע לבין השוטרת אמיגה שהיתה גם שכנה בבניין של התובע ונורית.

מוצגת תכתובת "וואטסאפ" בין התובע לבין החוקרת אמיגה. מושמעת הקלטת שבה נשמעת נורית צועקת "תעזוב אותי", "תעזוב לי את הטלפון" ונשמע תינוק בוכה ברקע ונורית אומרת "הילד ייפול!". מצוטט חלק ממכתב ששלחה נורית למפקד תחנת המשטרה. מסופר שהתלונה של נורית הועברה למח"ש ומושמעת הקלטה של עורכת דין ממח"ש שמעדכנת את נורית על סטטוס הטיפול בעניינה של אמיגה. הכתב מספר שבמח"ש החליטו לסגור את התיק נגד אמיגה מחוסר ראיות ונגד מפקדה הסתפקו בהמלצה להעמידו לדין משמעתי. לאחר מכן, מסופר בהרחבה סיפורה של ח' שגם בו הייתה מעורבת אמיגה. פניה של ח' מטושטשים. מסופרים שני מקרים בהם הועמדה אמיגה לדין משמעתי, אחד מהם קשור לסיפורה של ח'.

הפרסום מסתיים בדברים של נורית ושל ח' שאומרות שהן סבלו בגלל אמיגה. נאמר שתובע ואמיגה בחרו לא להעביר תגובה. מובאת תגובת משטרת ישראל ותגובת מח"ש.

7. יצוין כי בהליך אחר, אמיגה הגישה תביעת לשון הרע כנגד הנתבעים, נורית וח' וכי התביעה נמחקה לבקשתה של אמיגה, תוך חיובה בהוצאות (ת"א 28937-01-21) – נספח 3 לתצהיר הנתבע 3.

8. ביום 7.1.21 שלח בא כוח התובע מכתב התראה לנתבעים וכן לנורית וביום 28.1.21 השיבה בא כוח הנתבעים למכתב הדרישה ודחתה את טענות התובע.

9. נחזור לכתב האישום כנגד התובע. ביום 7.2.23, לאחר הגשת התביעה ולפני הליך ההוכחות, הגיעו המדינה והתובע (הנאשם) להסדר טיעון, על פיו התובע הודה בעובדות כתב אישום מתוקן וההליך הסתיים ללא הרשעה "עקב פגיעה קונקרטיית של הנאשם במקום עבודתו ככל שיושע" (דברי בא כוח המאשימה). בהתאם להסדר הטיעון, בית המשפט קבע כי הנאשם ביצע עבירה של תקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ללא הרשעה. בית המשפט הטיל על התובע התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מעבירת אלימות כלפי בת זוג למשך שנתיים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 21-05-57547 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

10. בכתב האישום המתוקן (שהתובע הודה בעובדותיו) נכתב כי התובע בעט (במקום בעט בחוזקה) בשוק רגלה של נורית והיא מעדה לאחור (במקום נפלה לאחור על הרצפה). החלק בכתב האישום המקורי שבו תואר שהנאשם הכה את נורית באגרוף בעודה על הרצפה, בעט בה שוב ואיים עליה שירצח אותה, נמחק מכתב האישום המתוקן. התובע הודה שכתוצאה מהאירוע נזקקה נורית לטיפול רפואי (החלק בכתב האישום המקורי שבו נכתב שנורית פונתה באמבולנס ונגרמו לה חבלות של ממש נמחק מכתב האישום המתוקן). סעיפי העבירות תוקנו מתקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג ואיומים לתקיפה של בן זוג.

טענות התובע בכתב התביעה (בתמצית)

11. התובע טוען כי במסגרת הפרסום, הוא הוצג על ידי הנתבעים, באופן כוזב, כגבר אלים המכה נשים וכעבריין, בעוד נורית פרודתו, הוצגה כקורבן לאלימות קשה מצד התובע. לטענתו, הצגתו כאדם עצבני, שאינו שולט בכעסו ושהיכה את גרושתו, נעשה תוך כדי פרסום תמונתו ופרטים אישיים אודותיו וזאת מבלי שניתנה לו זכות התגובה ומבלי שביררו את הדברים הקשים קודם לפרסום.

12. לדברי התובע, הפרסום גרם לנזקים קשים לו ולמשפחתו; מעסיקו זימן אותו לביורר והוא היה עלול להיות מפוטר; לקוחות ביקשו לבטל את שירותיו וכן בת זוגתו באותה העת נפרדה ממנו בעקבות פרסום הכתבה.

13. עוד טען התובע כי הפרסום מהווה הפרה ביודעין של צו איסור פרסום שניתן הן בבית המשפט לענייני משפחה והן בבית הדין הרבני.

14. התובע עותר לפיצויים בסך כולל של 250,000 ₪ כדלקמן: 150,000 ₪ בגין לשון הרע, 50,000 ₪ בגין פגיעה אנושה בזכות לפרטיות ו- 50,000 ₪ בגין גניבת עין ותיאור כוזב (טענה שנזנחה בסיכומי התובע).

טענות הנתבעים בכתב ההגנה (בתמצית)

15. לטענת הנתבעים, התובע מעלים מבית המשפט את עובדת היותו מואשם בפלילים בגין עבירות של אלימות במשפחה. טרם פרסום הכתבה, במהלך אוקטובר 2020, הוגש כתב אישום נגד התובע והפרסום אודות התובע נסמך על עובדות כתב האישום. בכתב האישום יוחסו לתובע תקיפה הגורמת לחבלה של ממש כנגד נורית וכן איומים ברצח.

16. עוד טוענים הנתבעים, כי למעשה הפרסום עצמו לא עסק בתובע. במרכז הכתבה עמדה ביקורת על התנהלות אמיגה אשר קיימה קשרים שונים עם גברים אלימים (ובהם התובע) ובשל כך סגרה את התלונות שהגישו נשותיהם. לטענתם, הפרסום הוא אמת והיה בו עניין ציבורי ראשון במעלה והוא חוסה תחת מספר הגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 21-05-57547 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

17. באשר לטענה של הפרת של צו איסור הפרסום, הנתבעים טוענים כי הצו לא הופר כיוון שהצו עוסק בפרטי הליך הגירושין בין התובע לבין נורית, פרטים אשר לא נכללו בפרסום נשוא תביעה זו. על עובדות כתב האישום, כמו גם על דמותו או שמו של התובע לא מוטל צו איסור פרסום ואין כל מניעה חוקית לפרסום.

מהלך הדיון בתיק וראיות הצדדים

18. התביעה, שעברה לטיפולי בחודש מאי 2022 בעקבות פרישתה של כבוד השופטת חנה קלוגמן, הוגשה במקור גם כנגד נורית. נורית ביקשה להימחק מהתביעה בטענה להעדר סמכות עניינית.

19. בקדם משפט שנערך ביום 13.9.22, נמחקה נורית, בהסכמה, מהתביעה. הצדדים הגישו כתבי טענות מתוקנים ולאחר מכן הוגשו ראיות הצדדים.

20. מטעם התובע הוגשו ארבעה תצהירי עדות ראשית: תצהירו של התובע, תצהירה של הגב' פנינה קונטנטה - אמו של התובע, תצהירו של מר יוסף לוי ותצהירו של מר מרדכי חלפון - שניהם עובדים יחד עם התובע מזה מספר שנים ברשות שדות התעופה. בנוסף, ביקש התובע לזמן כעדה מטעמו את אמיגה.

21. מטעם הנתבעים הוגשו שני תצהירים: תצהירו של הכתב, מר דניאל אלעזר - הנתבע 3 (להלן: "הכתב") ותצהירה של נורית.

22. ביום 3.4.23 נערך דיון ההוכחות במהלכו נשמעו כל עדי הצדדים.

23. הצדדים הגישו סיכומים. התובע לא הגיש סיכומי תגובה הגם שניתנה לו אפשרות לעשות כן.

דיון והכרעה

כללי

24. עיקר טענתו של התובע היא שהפרסום מהווה לשון הרע ואינו חוסה תחת אף אחת מההגנות שבחוק. התובע טוען כי הוצג כאדם אלים המכה נשים, שאינו שלט בכעסו ואילו נורית הוצגה כקורבן לאלימות קשה מצידו. באופן ספציפי התובע טוען כי במסגרת הפרסום הוצגו "עובדות כוזבות" כדלקמן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

א. הוצג אירוע אליס שכלל לא היה ולא נברא. התובע מתכוון לדברי נורית במסגרת הפרסום שם היא מתארת אירוע אלימות מצד התובע שהתרחש כאשר ביקשה לצאת לאירוע אליו הוזמנה והתובע אמר לה שהיא לא הולכת לאירוע, החל ריב, התובע דחף אותה, נורית נפלה, התובע נתן לה סטירה, תפס אותה וניער אותה, נורית ניסתה לברוח ממנו ונותרו לה סימנים כחולים ברגליים ובידיים. התובע טוען כי אירוע זה לא היה ולא נברא וכי אין מדובר באירוע נשוא כתב האישום.

ב. הוצגו דברים שיוחסו לתובע שבהם אמר: "אני ארצח אותך", "אני אגמור אותך" – דברים שמעולם לא נאמרו על ידו.

ג. הוצג אירוע המתאר תקיפה חמורה של התובע, כאשר אין מדובר כלל באירוע שקשור לתובע.

ד. הוצג מצג שקרי לפיו התובע ניהל קשר רומנטי או אחר, עם אמיגה, כאשר העלימו את העובדה כי מדובר בשכנה של התובע ושל נורית מהתקופה בה גרו יחד, ועל בסיס השכנות נוצר הקשר עם אמיגה שהיה בעיקרו עם נורית ולא עם התובע.

25. בנוסף, טוען התובע בשולי סיכומיו כי הנתבעים הפרו צו איסור פרסום של בית הדין הרבני והפרו את חוק הגנת הפרטיות.

26. הנתבעים מצידם טוענים בעיקר להגנת אמת בפרסום (סעיף 14 לחוק) ולהגנת עיתונאות אחראית (סעיף 15(2) לחוק).

27. אקדים מסקנה לדיון ואומר שלאחר שבחנתי היטב את טענות הצדדים ואת הראיות, מצאתי שיש לדחות את התביעה על כל חלקיה.

חוק איסור לשון הרע – מסגרת הבחינה הכללית

28. בפסק הדין בעניין ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך, סה(3) 369 (2012) התווה כבוד השופט י' עמית את תרשים הזרימה לבחינת תביעת לשון הרע:

"תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים".

29. בענייננו, אין חולק שהפרסום מהווה לשון הרע על התובע ואין גם חולק שמתקיים יסוד הפרסום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק.

30. לכן, יש לבחון האם מתקיימות בענייננו ההגנות להן טענו הנתבעים. אבחן תחילה את הגנת אמת בפרסום ולאחר מכן אעבור לבחינת השאלה האם חלה ההגנה של עיתונאות אחראית. בטרם אעשה כן, אציין כי ביחס לדברים שנורית ייחסה לתובע ולפיהן הוא אמר לה: "אני ארצח אותך, אני אגמור אותך", הרי, שכנטען על ידי הנתבעים, מדובר בפרסום מותר בהתאם לסעיף 13(5) ו-13(7) לחוק שכן מדובר בציטוט דברים מתוך כתב האישום שהוגש כנגד התובע והיה תלוי ועומד בעת הפרסום.

הגנת אמת בפרסום

31. סעיף 14 לחוק קובע: "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש". לצורך תחולת ההגנה נדרשים שני תנאים: הדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי.

32. מדובר בכתבת תחקיר בעלת עניין ציבורי רב ביחס לשוטרת שהיתה בתפקיד משמעותי של ראש צוות אלימות במשפחה ושלכאורה לא פעלה בהתאם לאמות המידה המצופות ממנה. על פי התגובה של משטרת ישראל לפרסום: "התנהלות השוטרת אינה עולה בקנה אחד עם נורמות ההתנהגות וערכי הארגון". גם הנושא של אלימות במשפחה ואופן הטיפול בו על ידי משטרת ישראל הוא נושא בעל עניין ציבורי מובהק ומשמעותי. מרכז הכובד של הפרסום הוא תפקודה של אמיגה ולא יחסי הזוג (לשעבר) – התובע ונורית. כחלק מהמיוחס לאמיגה, הובא גם סיפורה של נורית ותלונותיה במשטרה שנסגרו, למרות אלימות נטענת מצד התובע.

33. בבחינת השאלה אם הפרסום הוא אמת, נדרש להתייחס לטענותיו הספציפיות של התובע כמפורט בפסקה 24 לעיל.

34. בטרם אתייחס באופן פרטני לטענות הספציפיות שהעלה התובע, יש לציין שבבסיס התביעה עומדת הטענה שהפרסום הציג את התובע, ללא כל בסיס, כגבר אלים, שאינו שלט כבעסיו, שהיכה את נורית. זוהי למעשה "תלונתו" המרכזית של התובע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

35. התובע מתעלם מכך, שלאחר הגשת התביעה, התובע הודה, במסגרת הסדר הטיעון, בעובדות הבאות:

- נורית הגיעה לפגוש אותו, לבקשתו, כדי לתת לו בגדים ותרופות לילדם המשותף. נורית החלה לצלם עם הטלפון הנייד שלה אישה שהיתה ברכב של התובע. התובע ניגש לעבר נורית והושיט את ידו לקחת ממה את הטלפון הנייד שלה.
- משלא הצליח לקחת את הטלפון, "בעט בשוק רגלה הימנית" והיא מעדה לאחור.
- כתוצאה מהאירוע, נורית נזקקה לטיפול רפואי.
- במעשיו, תקף התובע את נורית.

נקבע כי התובע ביצע עבירה של תקיפת בת זוג, ללא הרשעה.

כידוע, "בית המשפט אינו יכול לעצום עיניו ולהתעלם מראיות שיש בהן ללמד על אמיתות הפרסום, אך מן הטעם שהן נתגלו או באו לעולם לאחר שנעשה הפרסום. הגנת אמת הפרסום, כשמה כן היא, מתעניינת באמיתות הפרסום. ההכרעה האם מה שפורסם אמת הוא אם לאו איננה תלויה בשאלה מתי נודעה האמת. די בכך שזו האמת". (ראו דנ"א 2121/12 פלוני נ' אילנה דיין, סז(1) 667, פסי' 31 לפסק דינו של השופט גרוניס (2014) (להלן: דנ"א אילנה דיין)).

36. גם אם מדובר היה באירוע חד פעמי והתובע מעולם לא תקף את נורית מעבר לאותו אירוע שבו הודה, די באותה הודאה כדי לחתור, באופן חלקי, תחת טענתו המרכזית של התובע.

37. כאמור, על פי הסדר הטיעון, התובע לא הורשע. עיון בפרוטוקול הדיון מעלה כי השיקול המרכזי לאי הרשעת התובע היה שאם תהיה הרשעה הוא יפטר ממקום עבודתו (דברי בא כוח המאשימה). במסגרת הדיון, התובע אמר שהוא מבין את עובדות כתב האישום המתוקן ומודה בו. התובע הוסיף: "אני מתנצל על כל הסיטואציה". נורית אמרה בדיון: "איתן אתה צריך לקחת את האחריות על המעשים שלך. קח אחריות". בתגובה אמר התובע: "את יודעת בדיוק מה היה, הנה לקחתי אחריות". בא כוח התובע (הנאשם) אמר: "הנאשם פה לוקח אחריות על חלקו בארוע". בית המשפט החליט לאמץ את הסדר הטיעון "אף שהוא מקל ביותר" תוך שנקבע כי התובע ביצע עבירה של תקיפת בת זוג, וזאת ללא הרשעה.

38. לכן, הטענה בבסיס כתב התביעה ולפיה התובע הוצג, ללא בסיס, כגבר אלים, נחלשת במובן מסויים, לאור הודאת התובע בהליך הפלילי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 21-05-57547 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

39. הדברים מקבלים משנה תוקף לאור זאת שבהליך הפלילי, ועל מנת להימנע מהרשעה, הודה התובע בעובדות והציג מצג של נטילת אחריות מצידו. בעדותו בהליך זה, טען התובע כי הודה בכתב האיטום המתוקן למרות שלא נגע בנורית ולא הרביץ לה. ראו עמ' 74 שורות 23-28:

"כב' הש' מינא: בעטת בה או לא?
העד, מר קונטנטה: לא בעטתי בה.
כב' הש' מינא: סתם הודית בבית המשפט?
העד, מר קונטנטה: העצה המשפטית שנתן לי עוה"ד שלי, אמר לי תגייד את זה, אין לך שום עונש, אין לך שום דבר, לך הביתה. בשביל מה שננהל עוד סיכומים ועוד דברים ועוד כאלה"

וכן ראו עמ' 73 בשורות 22-29:

"כב' הש' מינא: אני מודה באמור, אז אתה כשהודית בבית משפט זה היה לא נכון?
העד, מר קונטנטה: אני לא הרבצתי לה, לא נגעתי בה.
כב' הש' מינא: תענה לי לשאלה.
העד, מר קונטנטה: הודיתי, הודיתי על מנת לסיים את התיק הזה.
כב' הש' מינא: זה היה לא נכון?
העד, מר קונטנטה: לא הרבצתי לה, כן, לא נגעתי בה.
כב' הש' מינא: זה היה לא נכון?
העד, מר קונטנטה: כן"

התובע טען שבפרקליטות פחדו מזיכוי ולכן התחננו אליו להגיע להסדר טיעון (עמ' 75 שורות 8-12) ובסיכומיו אף טען שבאותו אירוע נורית היא שתקפה אותו (סעיף 1 לסיכומי התובע).

40. אין לאפשר לתובע לחזור בו מהודאתו. בהליך הפלילי, הגיע התובע להסדר טיעון ובכך חסך לעצמו סיכון בהרשעה בעבירות חמורות של איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט, בהליך הפלילי, החליט לאמץ את הסדר הטיעון **"אף שהוא מקל ביותר"** וזאת לאחר שהתובע הבהיר שהוא מודה בעובדות ונוטל אחריות. והנה כאילו לא היה דבר, לא רק שטענות התובע בהליך זה עומדות, לפחות בחלקן, בסתירה להודאתו בהליך הפלילי, אלא בהליך זה טען התובע כי הודאתו בהליך הפלילי היתה למעשה הודאה שאינה אמת (למשל, למרות שהודה בהליך הפלילי שבעט בנורית, בחקירתו הנגדית טען שלא בעט בה). הודאתו של התובע בהליך הפלילי משתיקה אותו וניסיונו לחזור מהודאה זו עומד בפני מחסום של מניעות.

41. כל מסקנה אחרת, משמעותה פגיעה בעקרונות צדק, יושר ותום לב שעומדים בבסיס ההשתק השיפוטי. במסגרת בג"ץ 8948/22 **אילן שיינפלד נ' הכנסת** (18.1.2023) (להלן: **"עניין דרעי"**) דן בית המשפט העליון בעתירה בעניין מינויו של חבר הכנסת הרב אריה מכלוף דרעי, יו"ר תנועת ש"ס, לתפקיד שר הפנים ושר הבריאות, וזאת לאור הרשעתו ביום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

25.1.22. חלק משופטי ההרכב ביססו הכרעתם על עילת המניעות וההשתק, לאור מצגי הרב דרעי בהליך הפלילי לפיהם הוא פורש מהחיים הפוליטיים.

"כידוע, משמעותו המשפטית המסורתית של עקרון ההשתק היא פשוטה: כאשר אדם יוצר מצג מסוים בכוונה להשפיע על התנהלותו של הזולת, ואחרים אכן הסתמכו עליו, אותו אדם יהיה מנוע מלהתכחש לו בדיעבד ולפעול בניגוד אליו... עיקרון משפטי זה מושתת על אדנים של צדק ויושר, מתוך הבנה יסודית כי "אין זה מן הראוי, כי המתאר יהנה מהתיאור המוטעה, אם ע"י תאורו הביא אדם אחר לידי מעשה מסוים" (עניין צגלה, בעמ' 485). במובן זה, תחולתה של דוקטרינת ההשתק מתקשרת אף לפריסתו הרחבה של עקרון תום הלב במשפט הישראלי" (פסקה 20 לפסק דינה של כבוד השופט דפנה ברק ארז)

"כללים משפטיים אלה באים למנוע ניצול לרעה של ההליך השיפוטי, להבטיח את תקינותו, וכן למנוע את שחיקתו של משאב ציבורי-מוסרי הקרוי יושרה" (פסקה 18 לפסק דינו של כבוד השופט אלכס שטיין)

42. יודגש כי בענייננו, בשונה מעניין דרעי (שם אמירתו על פרישה מהחיים הפוליטיים לא היוותה חלק מהסדר הטיעון), התובע מנסה לחזור בו מהודאתו המפורשת בהליך הפלילי ולכן הדברים חלים ביתר שאת.

43. בענייננו, בית המשפט אישר את הסדר הטיעון, בין היתר, על בסיס הודאת התובע ונטילת האחריות מצידו והרצון להימנע מפגיעה במשרתו. לכן, הטענה שמדובר בהודאת שווא היא טענה שאין לקבל:

"למעשה, ענייננו הוא מקרה "גרעיני" של הפרת חובת הגינות מצד הפרט – חזרה ממצג ברור, שניתן כדי לקבל הטבה או הקלה במשפט פלילי, וזאת בסמוך לאחר סיומו של ההליך" (פסקה 29 לפסק דינה של כבוד השופטת דפנה ברק ארז).

44. מכאן אעבור לבחינה פרטנית של הטענות הספציפיות שהעלה התובע כנגד הפרסום.

45. טענתו המרכזית של התובע היא שמקרה האלימות המתואר בפרסום "לא היה ולא נברא" וכי מדובר במקרה אחר מזה שבכתב האישום. במסגרת הפרסום נורית מספרת על מקרה אלימות נטען מצד התובע מתקופת הזוגיות שלהם עת התגורר בראשון לציון:

"הייתי צריכה ללכת לאירוע, והוא אמר לי: "את לא הולכת לאירוע" ורבנו על זה ממש. הוא דחף אותי קודם כל, ואז נפלתי, ואז הוא נתן לי סטירה. ואז הוא תפס אותי מהרצפה וממש ניער אותי. ואז קמתי וניסיתי לברוח ממנו. ואז נהיה לי כחולים, ברגליים ובידיים".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 21-05-57547 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

הגם שעדותה של נורית נתמכת לכאורה בצילומים של סימנים "כחולים" על גופה (נספח 5 לתצהירה) ולמרות הקושי לכאורה בגרסת התובע כמפורט לעיל, בשים לב לכך שבסופו של דבר מדובר ב"מילה כנגד מילה" ובשים לב למורכבות היחסים בין התובע לבין נורית והעובדה שעד היום הם מנהלים ביניהם הליכים משפטיים, יש לנהוג במשנה זהירות ואין צורך להכריע בשאלה אם האירוע הנטען אכן אירע אם לאו. ממילא מסקנתי היא, כפי שארחיב בהמשך, שיש לדחות את התביעה בשל תחולת ההגנה של עיתונאות אחראית.

46. טענתו הבאה של התובע שהוצג שאמר "אני ארצח אותך", אני אגמור אותך" דברים אלו מגובים בכתב האישום שהוגש כנגד התובע (והיה תלוי ועומד בעת הפרסום) ולכן כאמור, גם אם לא הוכח אמת לגביהם ממילא מדובר בפרסום מותר וממילא גם יש לדחות את התביעה גם בעניין זה בשל תחולת ההגנה של עיתונאות אחראית.

47. התובע טען כי במסגרת הפרסום הושמעה הקלטת השיחה שבה נשמע גבר צועק על אשתו: "את מפגרת, אז תצאי מפה" והאישה משיבה: "תפסיק לצעוק ליד הילדה". אין מחלוקת בין הצדדים שהקלטה זו אינה של התובע ושל נורית. מדובר בהקלטה של ח' ובן זוגה. התובע טוען שמהפרסום ניתן היה להבין שהדברים מיוחסים לו. מיד לאחר ההקלטה מראים את ח'. לפני ההקלטה מראים את נורית. אינני סבור שבמבחן אובייקטיבי ניתן להבין שההקלטה מיוחסת לתובע והתובע גם לא מסביר בסיכומיו את הבסיס לטענתו. מכל מקום, אף אם אניח שניתן היה לייחס את הדברים לתובע (ואין הדבר כך), ההקלטה הנ"ל מחווירה לעומת הנטען בכתב האישום שהיה תלוי ועומד בעת הפרסום וממילא מדובר בפרט שולי יחסית.

"יש להדגיש, כי לא כל פער בין העובדות העולות מן הפרסום לבין האמת המשפטית יוביל למסקנה כי לא נתקיים התנאי של אמיתות הפרסום. כפי שנקבע במפורש בסעיף 14 לחוק, ההגנה לא תישלל רק בשל העובדה שלא הוכחה אמיתותו של "פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש". בנוסף, בצדק קבע המשנה לנשיאה ריבלין בפסק הדין בערעורים כי יש להותיר "מרחב נשימה" למפרסם, ככל שהדבר נוגע לשיקולי עריכה של הפרסום" (דנ"א אילנה דיין, בפס' 28 לפסק הדין של השופט גרוניס)

48. התובע טען שהוצג מצג שקרי "לפיו ניהל התובע קשר רומנטי או אחר" עם אמיגה, תוך שהעלימו מהפרסום שאמיגה היתה שכנה של התובע ושל נורית ועל בסיס השכנות נוצר הקשר וכי עיקר הקשר נוצר בינה לבין נורית.

49. אלא שאין בפרסום אמירה על קשר רומנטי בין התובע לבין אמיגה והתובע לא הפנה לאמירה כזו או לרמיזה כזו. הכתב אומר שההודעות בין איתן לבין אמיגה "חושפות את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

הקשר הקרוב שנרקם בין השניים, בדיוק באותו הזמן שבו בילתה נורית לעיתים קרובות בתחנה". לאחר שבחנתי את הראיות, הגעתי למסקנה שאמירה זו הינה אמת גם ביחס לקשר קרוב בין אמיגה לבין התובע וגם ביחס לכך שהדבר התרחש באותה זמן שבו נורית "בילתה" (בלשונו של הכתב) בתחנת המשטרה ואמיגה היתה ראש צוות אלימות במשפחה.

אכן תכתובות הוואטסאפ בין איתן לבין אמיגה חושפות קשר קרוב, בלתי אמצעי, גם אם לא רומנטי. אציין כי בתגובה של מח"ש שהובאה בסוף הפרסום נאמר שהוסבר למתלוננת (נורית – ג"מ) שלא היו ראיות בתיק החקירה לקיומו של קשר רומנטי בין בן זוגה לשעבר לבין אמיגה (והתובע גם לא הפנה לתגובה כדי לבסס טענתו). אלא שהפרסום בכללותו אינו מייחס קשר רומנטי בין השניים.

הודעות ה"וואטסאפ" בין אמיגה לבין התובע מלמדות על פתיחות רבה ביניהם, על עצות מצד אמיגה לתובע כיצד לנהוג, על הצעה של התובע לאמיגה לבוא איתו לאמסטרדם (נספח 5 לתצהיר הכתב). אציין שלא נעלמה מעיני טענתה של אמיגה בחקירתה הנגדית לפיה לאור היכרותה עם נורית והתובע, מידרה עצמה ממעורבות בחקירתם אך בד בבד אישרה שמי שחקר אותם היה כפוף אליה - "הצוות שלי טיפל ולא אני" (עמ' 36 שורות 10-11). מכל מקום טענה זו של אמיגה לא נטענה על ידי התובע.

אשר לעיתוי התכתובות, התכתובות שצורפו לתצהירים, לא הוצגו עם תאריך. במהלך ההוכחות טענה אמיגה שעזבה את משטרת ראשון לציון באוגוסט או באוקטובר 2018 ואם היו בודקים את תאריכי התכתובות היו מגלים "שהם בכלל לא היו בזמן שאני ראש צוות או בזמן שטיפלתי בתיקים שלהם, אין שום קשר" (עמ' 41 שורות 9-10). כלומר, אמיגה טענה שהתכתובות הן לאחר שעזבה את תפקידה כראש צוות אלימות במשפחה. אמיגה והתובע לא הציגו את תאריכי התכתובות.

במהלך החקירה הנגדית של נורית, ב"כ התובע ביקש לדעת את תאריכי התכתובות שהוצגו ושאל את נורית תוך כמה זמן היא תוכל להציג אותם (עמ' 122 שורות 28-30) ואם תוך 7 ימים תוכל להציג את התאריך (עמ' 123 שורה 5). בא כוח התובע טען שנורית מסתירה מידע (עמ' 123 שורה 10). נורית השיבה שהיא לא יודעת אם יש לה את התאריכים ושהיא תבדוק. לאחר דיון ההוכחות, ניתנה על ידי הנתבעים הודעה לפיה נורית מצאה את תאריכי התכתובות וכי מדובר בתכתובות משנת 2017 – היינו בזמן שאמיגה היתה בתפקיד ראש צוות אלימות במשפחה. למרבה ההפתעה, התובע התנגד להגשת תאריכי התכתובות בנימוקים שונים. בהחלטה מיום 3.5.23 נקבע כי בהעדר בקשה לצירוף ראיה אין צורך לקבל החלטה וטענות הצדדים שמורות להם לסיכומים ובכלל זה ביחס למשמעות ההתנגדות להציג את התכתובות עם התאריך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 21-05-57547 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

אין ספק שהתנגדות התובע להצגת תאריכי התכתובות עם אמיגה פועלת לחובתו, במיוחד לאחר שהתובע טען שהתכתובות הן לאחר שאמיגה עזבה את תפקידה וכי מנסים להסתיר מבית המשפט מידע. משהוצג המידע, התנגד התובע להגשתו. התנגדותו פועלת לחובתו וברור שאם התאריך היה משרת את התובע, התובע לא היה מתנגד להגשת המסמך (שהוא עצמו ביקש את הצגתו בדיון ההוכחות). לכן, ניתן לקבוע שהוכח שהתכתובות בין התובע לבין אמיגה הן אכן מהתקופה שבה אמיגה היתה בתפקיד ראש צוות אלימות במשפחה במסגרת ראשון לציון.

אשר לטענת התובע לפיה "העלימו" מהפרסום שהתובע ונורית היו שכנים של אמיגה באותו בניין, הדבר אינו נכון. בפרסום אומר הכתב: "הנורה אדומה החלה להבהב אחרי שנורית מגלה כי מי שהופיע בהתכתבות היא שכנתה לבניין, חוקרת המשטרה חגית אמיגה, באותה הזמן היתה ראש צוות אלימות במשפחה בתחנת ראשון לציון...".

הגנת סעיף 15(2) לחוק – עיתונאות אחראית

50. בדנ"א אילנה דיין, עוצבו התנאים להחלת הגנת עיתונאות אחראית. המבחנים המרכזיים כפי שנקבעו הם: (1) הפרסום הינו בעל "עניין ציבורי משמעותי"; (2) הפרסום לא חרג מתחום הסביר בנסיבות שבהן קמה חובת הפרסום; (3) הפרסום נעשה תוך שמירה על אמות המידה של עיתונאות אחראית תוך שהוצאו מספר מבחני עזר לא ממצים כמו: (א) מהימנות המקורות ומשקלם; (ב) נקיטת צעדים סבירים לאימות העובדות לפני הפרסום ובכלל זה פנייה לנפגע הפוטנציאלי; (ג) אמונת המפרסם באמיתות העובדות; (ד) טון הפרסום וסגנונו; (ה) הצגה הוגנת ומאוזנת של עובדות הפרסום; (ו) נחיצות החלק הפוגעני של הפרסום; (ז) פרסום תגובת הנפגע ותמצית גרסתו (ראו דנ"א אילנה דיין וכן ראו סיכום התנאים מתוך דנ"א אילנה דיין בע"א (מחוזי ירושלים) 3386-10-19 שרת התרבות והספורט מירי רגב נ' ערוץ 10 (נבו 2.8.2020)).

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ובחנתי את הראיות, אני סבור שעומדת לנתבעים ההגנה שבסעיף 15(2) לחוק.

51. כאמור גם לעיל, מדובר בכתבת תחקיר בעלת עניין ציבורי משמעותי (ראו פירוט בסעיף 32 לעיל).

"אחת הפונקציות החשובות של כלי התקשורת השונים היא חשיפתם של אירועים ועובדות שאינם גלויים לעיני כל ואשר מצריכים לעיתים עבודת תחקיר. פרסומים מסוג זה מסתמכים לא פעם על מקורות שאינם פומביים או רשמיים ועשויה להיות בהם תועלת ייחודית לשיח הציבורי. זהו פועלה של העיתונות החוקרת". (ראו פסקה 53 לפסק הדין של כבוד השופט גרוניס בדנא אילנה דיין)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

52. הפרסום לא חרג מהסביר ונעשה תוך שמירה על אמות מידה על עיתונאות אחראית. בכלל זה, הכתב ערך עבודת תחקיר מעמיקה שנמשכה מספר חודשים (עמ' 130 שורה 16) והאמין אמונה שלמה באמיתות פרסום (תצהיר הכתב בסעיף 20). בפני הכתב עמדו, בין היתר, העובדות הבאות עליהן הסתמך:

- **כתב אישום חמור**: כאמור, במועד הפרסום היה תלוי ועומד כתב אישום חמור על איומים ותקיפה כנגד התובע שייחס, בין היתר, לתובע איום כלפי נורית לפיו: "אני ארצח אותך, אני אגמור אותך", כפי שגם סיפרה נורית בפרסום. אין ספק שהחלטה להגיש כתב אישום עברה מסננת ראייתית ולימדה כי המאשימה סבורה כי קיים סיכוי סביר להרשעה בפלילים. אכן, בסופו של דבר, התובע אף הודה בתקיפה (גם אם בנוסח מרוכך יותר).
- **הודעות וואטסאפ בין התובע לבין אמיגה**: הוצגו הודעות "וואטסאפ" בין אמיגה לבין התובע שמלמדות על פתיחות רבה ביניהם, על עצות מצד אמיגה לתובע כיצד לנהוג, על הצעה של התובע לאמיגה לבוא איתו לאמסטרדם (נספח 5 לתצהיר הכתב). ראו הרחבה בפסקה 49 לעיל.
- **תמונות המעידות לכאורה על אלימות כלפי נורית**: הוצגו לכתב תמונות (נספח 5 לתצהיר נורית) המלמדות לכאורה על פגיעות פיזיות בנורית.
- **תיעוד רפואי**: הוצג לכתב תיעוד רפואי מזמן אמת שבו נורית מתלוננת שקיבלה מכות מבעלה, נפלה וקיבלה מכה בראש וסובלת מכאבי ראש וסחרחורות (נספח 8 לתצהיר נורית).
- **שיחה מוקלטת**: הוצגה שיחה מוקלטת (נספח 6 לתצהיר נורית) שנמשכת 4 דקות ו-18 שניות שבה נשמעת נורית מזעיקה את המשטרה בטענה ש"בעלי הרביץ לי מכות". נורית נשמעת נסערת מאד ובוכה במהלך כל השיחה. השוטר (ולאחר מכן השוטר) שמלווים אותה במהלך השיחה, מנסים להרגיעה ושולחים ניידת למקום. במהלך השיחה עם מוקד המשטרה, לוקח את הטלפון של נורית אדם אחר שאומר שהוא היה עד לאירוע, הוא שומר בבניין ליד והוא ראה אישה שבועט בה גבר והיא נפלה על הרצפה. השיחה היא על אירוע האלימות נשוא כתב האישום.
- **פגישה וראיון עם נורית**: הכתב נפגש עם נורית והתרשם שהיא דוברת אמת, בין היתר, על בסיס הראיות שהוצגו בפניו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

• גזרי דין בעניינה של אמיגה : עוד עמדו בפני הכתב שני גזרי דין משמעותיים בעניינה של אמיגה (נספח 4א ו-4ב לתצהיר הכתב). גזר דין אחד מיום 7.11.18 עניינו בכתב אישום שאמיגה הודתה בעובדותיו והורשעה בהתנהגות שאינה הולמת שוטר או שיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה. עניינו של אותו אישום קשור לסיפורה של ח' שהובא במסגרת הפרסום וממילא תמך אף הוא בפרסום בכללותו. גזר הדין השני מיום 26.1.20 עניינו בכתב אישום שאמיגה הודתה בעובדותיו והורשעה בהתנהגות שאינה הולמת שוטר. עניינו של אותו אישום בהלוואה שנטלה אמיגה מאדם שהיה בסכסוך עם אשתו והאישה הגישה נגדו תלונה במשטרה על איומים (שלאחר מכן ביקשה לבטל את התלונה). גם עניין זה הובא במסגרת הפרסום ותמך בפרסום שעיקרו, כאמור, עסק בהתנהלות אמיגה.

• הקלטת שיחה בין נורית לבין עורכת דין ממח"ש : ההקלטה הובאה במסגרת הפרסום ובה שומעים את עורכת הדין ממח"ש מעדכנת את נורית: **"מה שהיה זה, שהמפקד העביר לחגית (אמיגה – ג"מ) מבעוד מועד את התלונה נגדה שבכלל היא לא אמורה להיות חשופה אליה, במקום להעביר את זה למחלקת נציבות שם שיבררו את עניין. מלכתחילה האשמה היתה שיבוש מהלכי משפט וניצול לרעה עבור חגית ועבור המפקד שלה. אמרתי לך כבר, היא הועמדה לדין משמעתי, גם המפקד שלה, אני במקומך מורידה פרופיל, ממשיכה הלאה בחיים שלי, את צריכה להיות לדעתי מרוצה"**.

53. על זאת יש להוסיף, שבניגוד לטענת התובע לפיה הפרסום נעשה **"מבלי שניתנה לתובע זכות להגיב לפרסום"** (ס' 2 לסיכומי התובע), הסתבר כי לפחות שלושה ימים לפני הפרסום, הכתב פנה לתובע – תחילה בשיחת טלפון (כפי שעולה מהודעת התובע "בהמשך לשיחתנו" – נספח 5 לתצהיר הכתב ומעדותו של הכתב) ולאחר מכן בתכתובות וואטסאפ. התובע בחר, במקום להגיב לגוף הטענות, לנסות להלך אימים על הכתב תוך העלאת טענה (חסרת יסוד כפי שארחיב בהמשך) לפיה **"יש צו איסור פרסום"**. הכתב יש לציין, השיב בסבלנות להודעות התובע ונתן לתובע אפשרות מלאה להתייחס למיחוס לתובע. התובע לא הרים את הכפפה ובחר להמשיך לנסות להלך אימים על הכתב. הפניה לתובע לקבלת תגובה – לפחות 3 ימים לפני הפרסום – והתכתובות בין הכתב לבין התובע מחזקים מאד את תום הלב של הנתבעים שפעלו באופן אחראי כמצופה מעיתונאי. על זאת יש להוסיף שהכתב לא פנה רק לתובע לקבלת תגובה אלא גם למח"ש, למשטרה ולאמיגה. התגובות של מח"ש ושל המשטרה הובאו במסגרת הפרסום ואילו אמיגה בחרה, לפחות על פי הפרסום, שלא להגיב. אין ממש בטענת התובע לפיה היה על הנתבעים להעביר לו את הפרסום עצמו לפני הפרסום. ניתנה לתובע אפשרות ספציפית להתייחס לתכנים הצפויים בפרסום הן בשיחת הטלפון עם הכתב והן בהודעה המפורטת ששלח הכתב בוואטסאפ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

54. בהתייחס לטענת התובע על זיהויו בפרסום, הכתב הסביר שפניה של ח' ובן זוגה טושטשו כיוון שח', בניגוד לנורית, ביקשה שלא לחשוף את עצמה וברור שאם היו מפרסמים את תמונת בן זוגה, הדבר היה חושף גם את ח'. נורית מנגד, כך הסביר הכתב, החליטה באומץ לדבר מול המצלמה. נורית הסבירה בחקירתה הנגדית (עמ' 103 שורות 19-21): "לא, שלא יפחדו כל הנשים שמכים אותם ויש כאלה במשטרת ישראל, שלא יפחדו ויהיו בפנים גלויות, אני לא צריכה להתבייש, הוא צריך להתבייש, לא אני אדוני, לא אני, אני לא מתביישת במה שהוא עשה". וראו גם עדות הכתב בתשובה לשאלה מדוע נאמר שמו של התובע במסגרת הפרסום (עמ' 137 שורות 1-12): "...אנחנו כתקשורת, מעבר להציף בעיות יש לנו חשיבות גם על שינוי מציאות ואם אנחנו רוצים ואם יש כאן אישה שגם עמדה ובאמת בכאב לב ובשברון סיפרה על באמת תקופה מאוד קשה שהיא עברה בחייה ובאותו הזמן של שידור הכתבה היה כתב אישום נגד הגרוש שלה, איזה סיבה יש לתת לבעל איזשהו הגנה שהוא לא ייקח אחריות על המעשים שלו? אם אנחנו רוצים שאחרים ייצפו בזה ואולי יחשבו פעמיים אם הם מחטיפים איזו סטירה לאישה שלהם או דוקרים או רוצחים אותה, אז הם יכולים תמיד להישאר בצללים ושהשם שלהם לא יהיה מפורסם ושהפנים שלהם לא יפורסם..."

בנסיבות אלו, אינני סבור שאי טושטוש פניו של התובע שולל את תום הלב של הנתבעים. יש לזכור בהקשר זה כי בעת הפרסום היה תלוי ועומד כתב אישום חמור כנגד התובע על תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים חמורים. לא הוטל כל איסור פרסום על ההליך נשוא האישום. במכלול הנסיבות, לא נפל פגם באי טושטוש פניו של התובע, בציון שמו ובהצגת תמונות שלו ביחד עם נורית מתקופת הזוגיות (הקצרה) ביניהם.

55. הכתב גם ציין במסגרת הפרסום שבין נורית לבין התובע קיים סכסוך גירושין וכי היו תלויות הדדיות ביניהם במשטרה – כלומר לא רק תלויות מצד נורית אלא גם מצד התובע. בכך הציג הכתב תמונה מאוזנת ולא חד צדדית וכאמור, התובע, שניתנה לו הזדמנות להביא את גרסתו ולהשפיע על תוכן הפרסום, בחר שלא לעשות כן. עוד יצוין כי התובע הלך על כך שהפרסום לא היה מאוזן, לטענתו, כיוון שלא הוצגו בו פרטים נוספים הקשורים בסכסוך בין התובע לנורית, לרבות טענת התובע לפריצה למכשיר נייד, שליחת נערת פיתוי מצד נורית ועוד. הנתבעים בסיכומיהם הסבירו כי לא כל הפרטים שהיו ידועים להם אודות הסכסוך הוכנסו לכתבה, הן משיקולי עריכה והן כיוון שחלק מהפרטים - דוגמת הפרטים אותם ציין התובע - אסורים בפרסום שעה שהם חלק מההליכים המתנהלים בין התובע לנורית בבית המשפט לענייני משפחה ובבית הדין הרבני.

56. בנסיבות אלו, גם אירוע האלימות לכאורה עליו מספרת נורית בפרסום חוסה תחת הגנה העיתונאית האחראית. אירוע האלימות נשוא כתב האישום הוא משנת 2020, לאחר הפרידה, והיה בעיר באר יעקב, ושם כזכור נטען בכתב האישום שהתובע בעט בחוזקה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

ברגלה של נורית, נורית נפלה לאחור על הרצפה, בעודה על הרצפה הכה אותה במכת אגרוף לראשה ובעט בה שוב ברגלה תוך שהוא מאיים עליה "אני ארצח אותך, אני אגמור אותך בסוף". כתוצאה מהאירוע פונתה לבית חולים ונגרמו לה חבלות של ממש.

האירוע המתואר בכתב האישום הוא חמור באופן משמעותי מהסיפור שסיפרה נורית במסגרת הפרסום. לכן, לא ברורה טענת התובע. למועד האירוע (לפני הפרידה או לאחריה) אין חשיבות לעניין עצם תיאורו של התובע כאלים, כך גם למקום (ראשון לציון או באר יעקב) אין חשיבות. אילו היה מובא תיאור האירוע נשוא כתב האישום, הפגיעה בתובע היתה זהה או גדולה יותר. זאת ועוד, בשים לב למכלול הנסיבות (כתב אישום, תמונות עם סימנים כחולים והריאיון עם נורית), לא נפל כל פגם בתום הלב של הכתב שהאמין לנורית.

57. לא הוכחה כל היכרות מוקדמת בין הכתב לבין נורית, כנטען על ידי התובע. האמנתי לכתב שלא היתה היכרות כזו. כמו כן, בניגוד לטענת התובע, נורית לא היתה שותפה לעריכת הפרסום ומדובר בטענה שנטענה ללא כל בסיס.

דחיית התביעה לפרסום לשון הרע - סיכום

58. לאור כל האמור, דין התביעה להידחות. הפרסום כולו חוסה תחת ההגנה של עיתונאות אחראית. כך גם, לפחות חלקים מהפרסום חוסים תחת הגנת אמת בפרסום, כמפורט לעיל.

התייחסות לטענת התובע להפרת צו איסור פרסום ופגיעה בפרטיות

59. התובע טוען להפרת איסור צו איסור פרסום לפי סעיף 70 (א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984. אולם, חוק בתי המשפט חל על פי הגדרתו על בתי המשפט ואינו חל על בתי הדין הרבניים. בענייני נישואין וגירושין פועל בית הדין הרבני מכוח חוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), התשי"ג - 1953 ועל פי תקנות הדיון בתי הדין הרבניים בישראל, התשנ"ג (להלן: "תקנות הדיון").

60. על פי תקנה נ"ד לתקנות הדיון: "הדיונים המתנהלים בבית-הדין בדלתיים סגורות הם חסויים. אין לפרסם פרטים על מהלך הדיונים אלא באישור מפורש, בכתב, של בית-הדין."

61. בענייננו, צו איסור הפרסום ניתן על ידי בית הדין הרבני שדן בתביעת הגירושין של בני הזוג - התובע ונורית. הצו, צורף כנספח 7 לתצהירו של הכתב, ולא הוגש על ידי התובע בשום שלב, אף שהוא טוען להפרתו. תוכנו של הצו: "בהתאם לתקנה נד לתקנות הדיון, נאסר על הצדדים לפרסם בפני צדדי ג' פרטים על מהלך הדיונים". הפרסום לא חשף דבר או חצי דבר על מהלך הדיונים בבית הדין הרבני. טענות התובע בהקשר זה הן ריקות מכל תוכן. זאת ועוד, התובע אף מנוע ומושתק מלטעון להפרה נטענת של הצו שניתן על ידי בית הדין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 21-05-57547 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

הרבני (וכאמור לא הוכחה כל הפרה מצד הנתבעים), שכן התובע בחר לצרף לתצהיר עדותו הראשית, ללא כל היתר, פסק דין של בית הדין הרבני בעניינם של התובע ונורית הכולל 49 עמודים.

62. טענות התובע להפרת חוק הגנת הפרטיות, נטענו בשולי סיכומיו ללא כל פירוט. התובע הפנה לסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות אך לא ציין לאיזו חלופה, מתוך אחד עשר החלופות שבסעיף 2, הוא מכוון טענותיו. אין זה תפקידו של בית המשפט לדון בטענות שהתובע לא פירט בסיכומיו וממילא לא ביסס אותן ולו באופן לכאורי.

63. לא מצאתי גם כל ממש בטענת התובע לעשיית עושר ולא במשפט מצד הנתבעים – טענה שגם היא נטענה באופן כללי וללא כל בסיס עובדתי או משפטי.

64. ולבסוף, לא מצאתי בטיעונים אחרים של הצדדים או בשיקולים אחרים כדי לשנות את התוצאה (ראו למשל, רע"א 9294/09 חן נ' בנק הפועלים (נבו) 25.3.2010).

התוצאה

65. התביעה נדחית.

66. התובע ישלם לנתבעים שכר טרחת עו"ד בסכום של 40,000 ₪, וזאת בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן, יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין החל ממועד מתן פסק הדין ועד התשלום בפועל. בפסיקת שכר הטרחה התחשבותי, בין היתר, בכך שמדובר בהליך שהחל בשנת 2021, בסכום התביעה (250,000 ₪), במשאבים הרבים שהושקעו בניהול ההליך, בכך שהתובע נמנע מלגלות את כתב האישום ואף ניסה ליצור את הרושם כאילו כתב האישום הוגש רק לאחר הפרסום (פרוטוקול הדיון מיום 13.9.22) ובמספר הדיונים שנערכו (3 קדמי משפט ודיון הוכחות).

67. זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ג' אדר ב' תשפ"ד, 13 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.

גד מינא, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57547-05-21 קונטנטה נ' חברת כאן 11 בע"מ ואח'

